

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: GDwverzet880.2012

KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS TE AMSTERDAM

Beslissing van 23 juli 2013 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beschikking van 2 oktober 2012 met zaaknummer 611.2012 en het daartegen ingestelde verzet met zaaknummer 880.2012 ingesteld door:

[],
wonende te [],
klaagster,

tegen:

[],
gerechtsdeurwaarder te [],
beklaagde.

1. Ontstaan en verloop van de procedure

Bij brief ingekomen op 19 juli 2012 heeft klaagster een klacht ingediend tegen beklaagde, hierna de gerechtsdeurwaarder.

Op 4 september 2012 heeft de gerechtsdeurwaarder een verweerschrift ingediend.

Bij beslissing van 2 oktober 2012 heeft de voorzitter de klacht als zijnde kennelijk ongegrond afgewezen. Klaagster is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van 25 oktober 2012.

Bij brief van 28 oktober 2012 heeft klaagster verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 11 juni 2013 alwaar de gerechtsdeurwaarder is verschenen.

Van de behandeling ter zitting is proces-verbaal opgemaakt.

De uitspraak is bepaald op 23 juli 2013.

2. De ontvankelijkheid van het verzet

Klaagster heeft verzet ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat zij in het verzet kan worden ontvangen.

3. De feiten

6.1 Op gronden als in het verzetschrift gesteld heeft klagster samengevat aangevoerd dat het vonnis wel degelijk in persoon is betekend. Klagster verwijst naar een door haar bijgevoegde kopie van het exploit waaruit blijkt dat dit in persoon is betekend. Tijdens het uitreiken van het exploit heeft de gerechtsdeurwaarder zich zodanig beledigend en kleinerend uitgelaten dat haar ex-echtgenoot het exploit heeft verscheurd.

6.2 Anders dan door de gerechtsdeurwaarder is gesteld is de bemoeienis van haar advocaat wel degelijk de aanleiding geweest om de beslagvrije voet aan te passen. Klagster verwijst naar een e-mail van de gerechtsdeurwaarder waarin wordt verwezen naar de brief van haar advocaat.

6.3 De aangetekende brief is wel degelijk naar de gerechtsdeurwaarder verzonden. Klagster verwijst naar een verzendbewijs daarvan.

7. De beoordeling van de gronden van het verzet

7.1 Het vonnis is door de gerechtsdeurwaarder twee keer betekend. De eerste maal op 25 augustus 2011 en de tweede maal op 17 november 2011. De laatste betekening was in persoon. Noch in haar inleidende klacht, noch in verzet heeft klagster gesteld op welke wijze de gerechtsdeurwaarder zich beledigend zou hebben uitgelaten tegenover haar ex-echtgenoot. De gerechtsdeurwaarder heeft ontkend dat hij zich onheus dan wel beledigend heeft gedragen. Wie daarin gelijk heeft kan dan ook niet worden vastgesteld.

7.2 Wat precies de aanleiding is geweest voor het aanpassen van de beslagvrije voet is niet van belang. De beslagvrije voet is aangepast na ontvangst van de door klagster aan de gerechtsdeurwaarder verzonden stukken. Op grond van die stukken en van klagster ontvangen informatie heeft de gerechtsdeurwaarder nader onderzoek gedaan bij de gemeente waarna de beslagvrije voet is aangepast.

7.3 Een bewijs van verzending van een aangetekende brief wil nog niet zeggen dat die brief daadwerkelijk is ontvangen. De gerechtsdeurwaarder ontkent de brief te hebben ontvangen en wijst erop dat deze is verzonden naar een oud kantooradres, waar hij toen reeds geruime tijd niet meer gevestigd was. Het moment van ontvangst van de brief kan derhalve niet worden vastgesteld.

7.4 De door klagster in verzet aangevoerde gronden werpen naar het oordeel van de Kamer daarom geen nieuw licht op de zaak waarover de voorzitter heeft beslist. De Kamer acht de beslissing van de voorzitter juist, zodat het verzet ongegrond dient te worden verklaard.

8. Op grond van het voorgaande wordt beslist als volgt.

BESLISSING:

De Kamer voor Gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. C.W. Inden, plaatsvervangend-voorzitter, en mr. A. Sissing en mr. J.J.L. Boudewijn, leden en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 23 juli 2013, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid 4 van de Ge-rechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.